

Rabbim Yeter Bana

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Haziran 2023

Paçoz bir zaman addedilen yüreğin intiharı...

Renklerin en asilinde saklı

Sözcükler deşen ruhu

Anda saklı meali

Koruk bir düş iken yalnızlığın ihbarı...

Tereddüt ettiğim bir mevsim

Hayallerimin dahi rencide edildiği

Közünde saklı bir ruh iken özünde varlığın

Sevgiye nispet edenlerden olmadım asla

Aslıma rücu ettiğim kadar

İştigal olduğum o beynamaz rüzgar

Oysaki bir fasıla idi ömür

Havsalamdan taşan duygular

Yüzü suyuna hürmeten sevginin

İçliğim donarken

Hiçliğimle atandığım mertebe kadar

Rüyalarımı da ertelediğim

Körüklenmiş hazin rota

Kıyılmış bir kere içimde saklı yetim çocuğa:

Kıyama durmanın ertesi

Kıymet bilmeyenlerden öte

Kıymet verdiğim sadece sevgi ve umuda dair

İnancımınla tamamlandığım

Hiçliğimin kozasında saklı

Tek kozum elbet iman gücü ve umut

Bir ritüel oysaki adına hayat denen

Meylettığım her zikir fikrime denk düşen

Kulvarımda tekim

Hem yetim hem sefilim

Gel gör ki başım dik

Gel gör ki ütüsüz sevdiğim

Koca cihan ve insan nesli

Allah sevgisinden yola çıktığımdan beri

Korlarda yanan sözcükler
Küskünlüğümse kendime meylettiğim kadar
Mealim yitik mizacım devrik bir cümleden
Çıktığım yolda
Kalsam da yarıda
Yamalı yüreğimle tutuşan hayallerimin uğruna

Seferi tanıyıyım kaderin
Seyyah yürek ve seyyah iklim
Sefasını sürsem ne ki hayatın?
İnsan olmanın alametifarikası
Sadık kaldığım kadar Mevla'ma
Sarktığım bir pencere ki
Kanat açtığım yarınlara

Eşkâli kayıpmış meğer dostların
Emsalsiz hüznümlle dağlar aştığım
Ve işte başımı dayadığım
Çınarım ve asam ve Yaratan
Düşkünlüğüm sevgiye bir ömür
Düşe kalka büyümediğim kadar
Bir düşün palası adeta sözcükler
Hayatı tıktığımda heybem ve şiir
İçimde saklı devasa bir kâhin ve özlem
Kanıksadığım hayatı ne ki?

Varsın gizli olsun öznem
Nasılsa kabul göreceğim O'nun katında
Kaybolan mısraları da bir bir bahşedecek
Uyruğu olmayan acılarıma son verecek
Dileğim o ki...
Dilediğim sadece O'ndan
Dil yarası değil bu bilakis yanan devasa bir orman
Yüreğimin balta girmediği
Yüksünmediğim kadar sevgiyi
Dikte ve ihraç ettiğim dünden belli

Girifttir gün
Gergin bir ipin
Üzerinde yürüdüğümse doğru.
Bildiğim doğrular korumak adına
Ufkuma doğacak mı sahiden de mutluluğun ruhu?

Bir seyyah seferisiyim ki ömrün
Önümü varsın olsun görmediğim
Rabbim yeter bana yetişen her düştüğümde dara
Yatıya kalsa bile hüznün
Beş vakit coştüğüm değil asla yalan
Nuruna ve ufkuna bandığım canım anam

Ünlenmiş iken acılarım
Uluyan sözcüklerim
Uyandığım kadar kâbusların
Deştiği değil
Hayallerin bıçkın rüzgârında eşelediğim hayatla hemhal
Göğsüm kabarır sevgiden
Yüreğimi tetikler anneme duyduğum özlem

Yâd edilesi mazi ne ki?
Teftişe çıktı mademki kader
Yarenim kalem ve elimden tutan Rabbim
Baş göz ettiği kadar umudu ve sevgiyi
Tefrikası yorgun gönlün
Temaşası yalnızlığın
Ne örgündür gördüğüm bu eğitim
Ne yaygındır
Bizatihi başımı yasladığım
Bir Dağ ki, Rabbin Ulu varlığı
Yamacında çiçekler açar bu İlahi Aşkın
Masum ve çocuk kalmanın da bekası
Sorulur benden
Acının yarattığı izdihamı
Erteleyecektir kader
Gözlerim dolu ve aydınlık
Ruhum ve yüreğim nüktedan
Yine de ses etmeden yaşadığım kadar

Sağdıcum ve koruyucum melekler
Benim yerime konuşan ve kollayan
Ant içtiğim üstüne inancın
Ar bildiğim umut ve sevgiyi yaydığım kadar sınavım
Sınandığıma vakıf beklerken doğru vakti
Yüzümün akıyla yaşamaktır ettiğim tek temenni

Muhtaç olmadan kimselere
Mağdur kılındığım öksüz vakitlere
Atılası her çentik amel defterime
Huzurun hası ve hazzı elbet sirayet eden metanetime
Bir mevsim daha biterken
Yaşadığım kadar mutluluğum ertelenirken
Kavuşulası bir yürek bağdaş kurduğum ufka delalet
Hatırına annemin çektiğim
Her çile meğerse çil yavrusu gibi dağılırmış
Sevdiğim sevildiğimi sandığım bizi terk eden o beynamaz zümre
Rabbim yeter bana
Ricum ve reddettiğim zulümle imtihanım
Havale ettiğim kadar Ulu Makama...